

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.2919

Dosar nr.1674/59/2007

Ședința publică de la 28 mai 2009

Președinte:	x	- Judecător
	x	- Judecător
	x	- Judecător
	x	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta S.C. „xxx” S.A. X împotriva sentinței nr.X din 28 X 2008 a Curții de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat atât recurenta-reclamantă, prin avocatul XX, cât și intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin consilierul juridic XX.

Procedura completă.

S-a prezentat referatul cauzei, după care Curtea, constatând pricina în stare de judecată, a acordat părților cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul recurentei a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare, la aceeași instanță, invocând prevederile art.304 pct.7 și 9 din Codul de procedură civilă; în acest sens, a arătat că, deși acțiunea formulată de reclamantă are ca obiect atât decizia de impunere cât și raportul de inspecție fiscală, instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la ambele capete de cerere, pe de o parte, iar pe de altă parte aceasta făcut o aplicare greșită a dispozițiilor legale aplicabile în speță; de asemenea, reprezentantul recurentei a făcut trimitere la celelalte argumente prezentate în scris.

Reprezentantul intimatei-pârâte a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacate, ca fiind temeinică și legală, făcând trimitere la argumentele prezentate în concluziile scrise de puse la dosar.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința nr.X din 28 X 2008, Curtea de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată și precizată de reclamanta S.C. „XXX” S.A. X, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin care solicita să se anuleze decizia de impunere fiscală nr. X/08.X.2006 împreună cu raportul de inspecție fiscală din 07.X.2006 comunicate reclamantei la data de 11.X.2006 și exonerarea de la plata sumei totale de X RON, precum și să se constate că organul fiscal nu și-a îndeplinit obligația de a emite în termenul legal decizia privind soluționarea contestației.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

În privința solicitării de anulare a deciziei de impunere fiscală și a raportului de inspecție fiscală atacate, cu consecința exonerării reclamantei de plata impunerii fiscale în quantum de X lei, art. 218 din Codul de procedură fiscală prevede că acțiunea în contencios administrativ poate fi introdusă numai împotriva deciziei emise de autoritatea fiscală în procedura prealabilă reglementată prin Codul de procedură fiscală.

Or, arată instanța de fond, cererea de față nu îndeplinește această cerință legală pentru că nu s-a atacat o asemenea decizie, astfel că se respinge pe excepția prematurității.

Privitor la cererea de constatare a faptului că organul fiscal nu și-a îndeplinit obligația de a emite în termen legal decizia privind soluționarea contestației, prima instanță a reținut, de asemenea, că este nefondată, pentru că prin precizarea de acțiune se invocă dispoziții din Legea nr.554/2004, care nu își are aplicabilitatea în materia procedurii prealabile fiscale, reglementată special prin dispozițiile art. 205 și următoarele din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, arată instanța de fond, cererea nu este justificată nici pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, prin raportare la soluțiile pe care le poate da instanța de contencios administrativ, prevăzute de art. 18 alin.(1) din lege, atâta timp cât, urmare constatării nesoluționării în termen legal a unei cereri, nu s-a solicitat prin acțiune obligarea la emiterea actului administrativ, ceea ce constituie specificul acțiunii în contencios administrativ.

Se mai arată în considerentele sentinței recurate că, potrivit deciziei nr. X/9.X.2008 emisă de pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, aceasta a soluționat contestația reclamantei, anulând decizia de impunere nr. X/2006, astfel că cererea analizată este și fără obiect.

Împotriva acestei sentințe, considerând-o netemeinică și nelegală, a declarat recurs reclamanta, criticând-o ca netemeinică și nelegală, întrucât a fost dată cu greșita aplicare a legii, respectiv a art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

S-a invocat faptul că în mod eronat s-au încălcat dispozițiile art.11 din Legea nr.554/2004 care se referă fără dubiu la introducerea unei acțiuni pentru anularea unui act administrativ individual. Legea nr.554/2004 cât și Codul de procedură fiscală nu prevăd nici o procedură prin care persoana vătămată ar fi abilitată să introducă acțiune pentru refuzul soluționării plângerii prealabile. Se mai arată în motivele de recurs că cererea nu este identică cu plângerea prealabilă sau contestația fiscală, contestație fiscală care nu dă naștere unei acțiuni în obligarea autorității fiscale de a emite decizie pentru soluționarea acesteia.

Conform art.70 din Codul de procedură fiscală, care prevede un termen de soluționare, în cadrul depășirii acestuia există posibilitatea acțiunii directe în justiție conform art.11 din Legea nr.554/2004. Prin urmare s-a apreciat în recurs că acțiunea de față nu este prematură.

Recursul este nefondat și va fi respins.

Examinând actele dosarului, Înalta Curte de Casație și Justiție constată următoarele:

Instanța fondului a reținut în mod corect faptul că acțiunea este prematură în ceea ce privește anularea Deciziei de impunere nr.X/2006 și a Raportului de inspecție fiscală nr.X/2006.

Pentru a se pronunța astfel s-au avut în vedere dispozițiile art.218 din O.G. nr.92/2003 care prevăd că „deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de contestator sau persoane introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța de contencios administrativ.

Prin urmare cum corect a reținut Curtea de Apel, acțiunea în justiție se poate introduce numai împotriva deciziei autorității fiscale date în procedură prealabilă prevăzută de Codul de procedură fiscală.

În speță, recurenta-reclamantă nu atacă decizia emisă în soluționarea contestației, ci decizia de impunere fiscală.

Dealtfel, astfel cum rezultă din actele depuse, rezultă că prin Decizia nr.X/2008 Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a soluționat contestația recurentei în sensul că a anulat decizia de impunere nr.X/2006.

Față de toate aceste considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că sentința atacată este legală și temeinică, motiv pentru care recursul formulat de S.C."X"SA X se va respinge ca nefondat, conform art.312 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. "XX X" SA X împotriva sentinței nr.X din 28 X 2008 a Curții de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 28 X 2009.

JUDECĂTOR,
X

JUDECĂTOR,
X

JUDECĂTOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,
X